Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

lectionis fastidiens: ñ ludorũ denq; ap
petens. qd̃ uel maxime illa etas dulce
ac familiare habere solet. Et pfiebat
supra omes coetaneos suos. i ea qd̃ lucta
tura que illi cõpetebat etati. Nã id̃ sci
plina morũ pfectuq; uirtutũ. etiã sup
omes docentes se in breui emtuit. ñ tam
matre tamẽ. quã unctione magistra.
Hac sollicitante hmd̃ segnit. ⁊ indiuim
exercebat. petere secretũ: antiqare uigi
lias: meditari in lege. refici paradis orare
frequãius. Et quia calam freqũtare nec
uacabat pter studiũ. ⁊ puerilia non
licebat. leuare puras man in omni loco
ubi tamẽ secrete id posset. Iam tunc siq
dem cautus fuit declinare uirus ututũ
manẽ glam. Et uicaus ppe cautatẽ iq̃
discebat puer: quo magister ei frequẽt
pgere solitus erat. ipso solo comite. Illo
euntibus ambob pariter. ipse ut postea
referebat. retrahebat pedẽ. sistebat gdum
et stans a tergo magistri. illo quidẽ nõ
cõpiente expansis ad celũ manib rapti
quadãmodo ac ueluti uiculata emittebat
orõnem. ⁊ sit dissimulas. magistrũ de
uno sequebat. Istius modi pio furto pu
er sepius eludebat comitẽ pariter ⁊ ma
gistrũ. Non est dicẽ omia que ei pnci
pia colore bone indolis decorauere. ad
maiora atq; utiliora aiuendũ. Vnũ tamẽ
refero adhuc qd̃ hoc meo qd̃ iudicio. no
modo bone. sed et magne in puero dederit
insigne spei. Erat atus aliqñ opinione
cuidam magistri. erat enim famosus in
disciplinis quas dicãt liberales. adiuit il
lum discendi cupiditate. Quippe etiam
uam puerilie captans. ad eas tras anhe
labat. Intrans uero domũ. audit uirum
ludentẽ fabula. crebriq; fulcantẽ tetib
nescio quo notabili mõ parietẽ. Et solo
iusu offensus puer sensus. qd̃ leuitatẽ
redoleret requisiuit a eo. ac demtcps
illũ nec uidere auauit. Sti aiã esset stu
diosissim luttaz. phonesto tũ spreuit
eas ututis amator. Tali quadã pludio
puer ppabat ad eũ. qui se manebat i
fortiori etate aflictũ. iãq; ipse ad usari
um puocabat. Et malachie quidẽ pu
ericia sic erat. porro adolescẽcia simili
tũ fuit simplicitate ⁊ puritate. i quod
crescente etate simul illi sapia escebat.
⁊ grã apud deũ ⁊ homes.

Hinc iã idẽ ab ineunte adolescentia
ei cepit manifestus apparere qd̃
esset in homine ⁊ grã dei in illo uiuaua ñ iudi
ri. Videns enim in dustrius adolescens. q̃
i maligno mundus positus sit. ⁊ cogitis
quale spm̃ accepisset. dicebat in tra se.
Non est spus hui mũdi iste. Quid istis
illis? Non est sanctis alteri ad alterũ
ñ plus qm̃ luci ad tenebras. Ms ex do
est. ⁊ scio que in illo donata st in. Inde
in interi adhuc i nocẽcia mea. inde iusti
tie fames. inde quaq; illa eo securior. q̃
securior gia est. testiomũ sciie mee. Iul
prũ in tutũ sub pnape mũdi. Deinde
habeo thesaurũ huc in fictili uase. Ve
rendũ ne i pigat a. frangat. ⁊ effudat
oleum letitie qd̃ porro. Et quidẽ ñ ipi
gere int sara ⁊ scopulos distorte. ⁊ an
fractuose uie ⁊ uite hui difficillimũ
Sti ne i monito pdam simul omnes
quib Abimelec puentus sũ bñdictio
nes dulcedinis. Resigno illi pcius
aq̃ sunt. ⁊ me parte. Et ego eẽ ipsius
fdo ipsam ad tempus aiam meã. ne
perdã in eternũ. Et quod sũ. ⁊ que ha
beo omia ubi in eque salua uti i manu
auctoris? Quis iti ad seruandũ
solliatus: ad retinendũ potes. ad resti